

land? Og maa de ikke arbejde lige saa haardt og under lige saa vanskelige Forhold, som man maa det i Sverige, hvorfra denne Lov er taget? Og dog er Afgiften der kun $1\frac{1}{2}$ pCt., medens den her bliver 2 pCt., og § 11 i den svenske Lov, der svarer til § 13 i Loven her, bestemmer ubetinget, at Blankethæfter og de dertil svarende Bøger skal efterses i Forretningens Lokaler, medens Bankerne og Vekselererne her kan risikere at maatte aflevere deres Blankethæfter til Eftersyn i Finansministeriet, hvor disse Hæfter da vil være ude af Bankernes og Vekselerernes Kontrol, saaledes at disse ikke kan have nogen som helst Kontrol med Bevarelsen af deres Kunders Forretningshemmeligheder. Det forekommer mig, at det maatte have været tilstrækkeligt, om man her havde truffet lignende Bestemmelser som i Sverige, thi Forholdene skulde dog synes at være de samme i begge Lande, og Underretninger, som jeg har indhentet fra forskellige Banker i Sverige, gaar ud paa, at Ombudsmanden, som han der kaldes, varetager sit Hverv med den allerstørste Hensynsfuldhed og paa en Maade, der ikke har givet nogen som helst Grund til Klage. Dette, at Blankethæfterne her eventuelt skal afleveres i Finansministeriet, er, om jeg saa maa sige, en Haan, som jeg ikke synes er berettiget, mod vore Banker. Jeg tror nemlig, at man faa Steder i Verden har Banker, der har vist mere Hensynsfuldhed og mere Tjenstvillighed overfor Samfundet, end vore Banker f. Eks. viste under den store Finanskrisi i 1908, da de stillede sig ved Finansministeriets Side og paa Bekostning af mange, mange Millioner hjalp med til at tilvejebringe Ro og skaffe den Tillid tilbage, som var gaaet tabt. Dette skete jo rigtignok paa et tidligere Tidspunkt og under et andet Ministerium, og det er vel nu glemt, ligesom saa mange andre Tjenester, der ydes Samfundet, hurtigt glemmes. Men jeg synes, at Bankerne ogsaa under den nuværende Finansminister har vist al den Tjenstvillighed, man kunde forlange af dem, dels ved at hjælpe det private Erhvervsliv ud over de mange Vanskeligheder, der ved Krigens Udbrud meldte sig som Følge af de mange Finanskreditter, Erhvervslivet havde rundt om i Udlandet, der skulde afvikles — og som de paagældende ikke selv kunde afvikle — og dels ogsaa ved at være behjælpelige med de mange Laan, som er optagne siden Krigens Udbrud, dels Statslaan, dels Laan til Kommuner. Ogsaa overfor Vekselererne synes denne

Fremgangsmaade mig lidt krænkende, for jeg tror at kunne sige, at ikke en eneste af de Aktier, der noteres paa Københavns Børs, nu staar eller under Krigens har staaet i en højere Kurs, end deres reelle Værdi og deres rimelige Udsigt til Udbytte kunde berettigede dem til. Og dette, tror jeg, kommer af, at de fleste, der køber eller sælger Aktier, køber og sælger efter Raad af en Vekselerer, og at disse Raad baade har været hensynsfulde og rigtige, tror jeg vil vise sig, naar Regnskabet Tid for Aktieselskaberne er inde, og naar den højtærede Finansminister derigennem vil høste en rigelig Høst af det Arbejde, som Bankerne og Vekselererne og vore Erhverv har udført.

Det er disse Grunde, der har medført, at jeg ved sidste Møde ikke kunde stemme for denne Lov, for den vil, efter min Mening, undergrave det solide Grundlag, hvorpaa vore Erhverv i de senere Aar er blevet bygget saa smukt op. Det er vel nu for sent at faa indført Forandringer i denne Lov, men det Forslag, som er stillet af den sidste ærede Taler (Poul Rasmusen), om at udskyde § 25 vil dog have nogen gavnlig Virkning, og saa maa vi ikke se bort fra, at selv om det er nødvendigt for Lovgivningsmagten under disse vanskelige Forhold at lægge tungere og tungere Byrder paa Skatteyderne, saa er det dog ogsaa Rigsdagens Pligt at sørge for, at disse Byrder ikke bliver tungere end nødvendigt, og at Skatteyderne ikke udsættes for Muligheden af Vilkaarlighed fra Administrationens Side. Jeg vil derfor støtte det stillede Ændringsforslag om, at § 25 udgaar.

Hey: Min Stilling til det foreliggende Ændringsforslag er i Virkeligheden ganske ejendommelig. Ved Sagens første Behandling udtalte jeg nemlig Ønsket om, at man af Lovforslaget vilde fjerne den omhandlede Paragraf, og medens man ellers ikke plejer at røbe, hvad der foregaar i Udvalg, tør jeg nok sige, at jeg der har stillet et Ændringsforslag, der gik ud paa netop det samme som det nu foreliggende Ændringsforslag, der er stillet af Højre. Mit Forslag vandt desværre ikke tilstrækkelig Støtte fra Medlemmernes Side og blev ikke modtaget af den højtærede Finansminister, hvorfor jeg tog det tilbage. Det betyder jo ikke, at jeg ikke sympatiserer med Forslaget; jeg finder, hvad jeg jo ogsaa sagde ved første Behandling, at denne Foranstaltning slet ikke hører hjemme her. Imidlertid er min